

De Westerkerk en homoseksualiteit – Een weg om te gaan.....

1. Op deze website stellen we ons als gemeente voor met de volgende typering:

'Wij zijn een gastvrije, laagdrempelige en wervende gemeente die onderdak wil bieden aan gemeenteleden, maar zich ook open wil stellen voor wijkbewoners die niet (meer) bij een kerkelijke gemeenschap betrokken zijn. We willen een gemeente zijn die in beweging is en die bereid is om in te spelen op veranderende omstandigheden en inzichten – met ruimte en respect voor elkaars verschillende opvattingen en belevingen.

Ondanks onze onderlinge verscheidenheid willen we samen één zijn in Christus, ons fundament.'

2. Het komt aan op wat Paulus zegt tegen de christenen in Rome:

"Aanvaard elkaar daarom ter ere van God, zoals Christus u heeft aanvaard." (Rom. 15: 7)

Christus heeft ons aanvaard in al onze verscheidenheid, begrensdheid en gebrokenheid.

Door elkaar zo te aanvaarden zullen we leven ter ere van God, want dit is een aanvaarding die we als mens niet zomaar opbrengen. Het vraagt van ons de ander niet te veroordelen om haar/zijn anders zijn, maar in liefde te aanvaarden en de gewetensruimte te geven, die zij/hij van God zelf heeft ontvangen.

3. Dit aanvaarden van de verschillen is in het verleden geleerd rondom een aantal belangrijke vragen en markeringsmomenten: In de Westerkerk worden kinderen gedoopt én bestaat de mogelijkheid je kind te laten zegenen/opdragen. In de Westerkerk levert in elke dienst de organist en de band een bijdrage, zodat we liederen zingen uit de traditie van de kerk en de evangelicale beweging. We hebben met jongeren nagedacht over belijdenis en geloofsdoop.

De afgelopen jaren hebben we ons als kerkenraad en gemeente bezonnen op de vraag naar de plaats van homoseksuele en lesbische gemeenteleden in onze gemeente. Hierover lopen de meningen in de (wereldwijde) kerk en ook in de Westerkerk uiteen.

We willen luisteren naar wat God door zijn Woord en Geest van ons vraagt. Daarin ligt een opdracht en uitdaging, die van ieder van ons het nodige vraagt aan liefde en wederzijds vertrouwen, aan het blijvend zoeken van wat de ander beweegt.

4. We geloven dat God de mens heeft geschapen in het onderscheid van man en vrouw.

We geloven dat God de bedenker is van de verbintenis tussen man en vrouw. Dit heeft God gewild 'vanaf het begin'. Een huwelijk is een verbintenis tussen een man en een vrouw, die in principe voor het hele leven is. Dit huwelijk is afbeelding van relatie Christus (bruidegom) en de kerk (bruid).

In de kerk, en dus ook in de Westerkerk, wordt een huwelijk voor Gods aangezicht gebracht: voor God beloven man en vrouw elkaar liefde en trouw tot in de dood. Hun huwelijk wordt in Gods naam door de voorganger ingezegend.

5. Er zijn mannen en vrouwen die er in de loop van hun volwassenwording achter komen dat ze aangetrokken worden door mensen van hetzelfde geslacht. Op een gegeven moment zullen ze erkennen dat ze homo of lesbienne zijn.

Als Westerkerk willen we uitspreken en uitstralen dat ook zij volwaardig tot onze gemeente

horen. Zij hoeven zich niet 'schuil te houden'.

In onze Nederlandse samenleving is, anders dan in andere tijden en landen, de mogelijkheid om als homo's een relatie aan te gaan. Die relatie kan in ons land als huwelijk worden aangemerkt. In de Westerkerk wordt verschillend gedacht over de vraag of een dergelijke relatie kan bestaan in de ogen van God.

6. Wij hebben over dit onderwerp met elkaar van gedachten gewisseld en zullen dat blijven doen. Daarbij willen we voorkomen dat het in dit gesprek 'over homo's zonder homo's' gaat of dat het zou gaan om een 'probleem' dat wij moeten oplossen. Wij vinden elkaar in de overtuiging dat we allen geroepen zijn om te leven in gehoorzaamheid aan God en zijn wil. We willen met vrijmoedigheid over dit thema te spreken. De liefde geeft ruimte voor het open gesprek en keert zich tegen het taboe op een bepaalde mening. Het betekent ook dat we in ons spreken en handelen rekening houden met elkaars gevoelens en dat we er niet op uit zijn ons gelijk binnen te halen.

7. Na het bezinningsproces, waarin we zorgvuldig wilden luisteren naar de relevante tekstgedeelten uit de Bijbel, de ervaringen van gemeenteleden m.b.t. homoseksualiteit en leden met een al dan niet uitgesproken visie, hebben we het volgende beleid vastgesteld:

- We vinden onze (geloofs)identiteit door genade in Christus en vandaar uit mogen we elkaar vinden, waarbij het niet meer gaat om raciale, sociale of seksuele verschillen. Paulus zegt daarover in Galaten 3: 27, 28: ". . . allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus."
- Gemeenteleden met een homoseksuele geaardheid, die ervan overtuigd zijn gehoorzaam te zijn aan wat God van hen vraagt door te kiezen voor een celibatair leven, willen we ruimte geven en steunen. Dat vraagt van ons als gemeenschap blijvende betrokkenheid en bewogenheid, ook in de eenzaamheid die deze keuze met zich mee kan brengen.
- Homo's en lesbiennes die een relatie hebben, zijn van harte welkom in onze gemeente. Zij worden, wanneer zij leven in het geloof in Christus, uitgenodigd aan de tafel van de Heer. Wij willen de gaven erkennen die zij van Christus hebben ontvangen en nodigen hen uit om voluit te participeren in het gemeentelven en om die gaven en talenten in te zetten tot opbouw van het lichaam van Christus – ook als dit de gaven om leiding te geven betreft, dus ook in ene van de ambten.

Wij respecteren en erkennen hiermee de weg die God met onze medegelovigen die homo zijn, gaat.

Wij beseffen dat dit voor een deel van onze gemeente een pijnpunt is.

Vanwege de kerkorde is er binnen de Protestantse Kerk, en dus ook binnen de Westerkerk, geen ruimte voor de inzegening van een homohuwelijk als huwelijk, omdat het huwelijk wordt gezien als een levensverbintenis tussen een man en een vrouw.

Wél is er ruimte voor een homopaar dat tot onze gemeente behoort om in een kerkelijke viering een zegening te ontvangen over hun relatie als een relatie van liefde en trouw.

Ambtsdragers hebben de gewetensvrijheid om al dan niet mee te werken aan deze dienst van zegening.

Als kerkenraad vertrouwen we erop, in alle bescheidenheid, dat we met dit beleid gestalte geven aan de roeping die we hebben om te leven uit de onvoorwaardelijke liefde en genade van God voor ieder mens.

Gods liefde en trouw zijn de diepe grondlijnen in de Bijbel waar we ons als mens aan mogen en moeten spiegelen.

Zo kan onze gemeente ook een veilige plek voor iedereen zijn.

Het is onze overtuiging dat we hiermee in de traditie van de Westerkerk staan: we zijn niet verbonden door gelijke standpunten, wel door een diep verlangen naar leven uit de genade van Jezus, door de Geest, tot eer van God.

Christus heeft ons aanvaard in al onze verscheidenheid, begrensdsheid en gebrokenheid.

Door elkaar zo te aanvaarden zullen we leven tot eer van God, want dit is een aanvaarding die we als mens niet zomaar opbrengen.

Het vraagt van ons dat we de ander niet veroordelen om haar/zijn anders zijn, maar in liefde te aanvaarden en de gewetensruimte te geven, die zij/hij van God zelf heeft ontvangen.

We beseffen dat we met dit besluit ook mensen teleurstellen.

Het is onze wens en hoop dat we elkaar juist ook dan kunnen en willen blijven vasthouden.

We zijn verschillende mensen, met verschillende opvattingen en meningen. Maar als leden van de gemeente zijn we allemaal op zoek naar wat Christus volgen van ons vraagt.

We vertrouwen erop dat God blijft leiden, op elk moment en bij elke stap.

Juist ook vanuit de verscheidenheid kunnen we dan van elkaar leren en samen blijven bouwen aan de gemeente van Christus.

Wil je naar aanleiding van het bovenstaande hier eens over doorpraten, neem dan contact op met ds. André Priem.